പദ്മപുരാണമ്/ഖണ്ഡഃ 5 (പാതാലഖണ്ഡഃ)/അധ്യായഃ 115

ശ്രീരാമ ഉവാച-

കഥം പാതകസംഘാത സംക്രമേ ബ്രാഹ്മണാധമേ .

പുരാണജ്ഞഃ കഥം വ്യാഖ്യാം ചകാര ദ്വിജസത്തമ 1.

ശംഭുരുവാച-

അധ്യാപനേ ചാധ്യയനേ ജായതേ ചാഥ സംഗമഃ .

സംഗതൗ വത്സരം രാമ യാതി പാതകി പാതകമ് 2.

പുരാണജ്ഞേ തു കാകുത്സ്ഥ സർവതത്വാർഥവേദിനി .

അപിപാതകസംദോഹ ചീർണപാപം പ്രണശ്യതി 3.

പ്രഭൂതവഹ്നിനാശേ ഹി ധൂമരാശിര്യഥൈവ ഹി .

ശലഭോ ദീപനാശായ വഹ്നിനാശായ ന പ്രഭുഃ 4.

കൃതം പാപം തഥാന്യേഷാം നാശനായ പുരാണികഃ .

ഭൂതാദിഗ്രസ്തമർത്യാനാം ഭൂതാദി ഭയമോചകഃ 5.

സമംത്രവാനപനയേദ്യഥാ ന സ്വയമാതുരഃ .

പൗരാണികസ്തഥാ പാപം ന കിംചിത്പ്രാപ്തുമർഹതി 6.

ആത്മനാ ച കൃതം പാപമന്യൈരപി ച യത്കൃതമ് .

പുരാണജ്ഞോ നാശയതി ത്വതിദുഷ്ടം സ്വകർമ്മ വാ 7.

ഭവാനീശേ ഹൃഷീകേശേ സമവൃത്തിർവിവേകവാൻ .
ലോകവേദക്രിയാവേത്താ രുദ്രജാപ്യതിനിഃസ്പൃഹഃ 8.
തുഷ്ടഃ ശാംതഃ ക്രിയാദക്ഷഃ പ്രഭൂതോ യോഗകൃദ്വശീ .
യഥൈവ തേ പുരാണജ്ഞോ വസിഷ്ഠോ ഭഗവാനൃഷിഃ 9.
നിയോഗാത്തവ ഭൂപാല അയോധ്യായാമതിഷ്ഠത .
അപാലയദ്ഭുവം കൃത്സ്നാം ത്വാം ച രക്ഷഃ സമാപതത് 10.
സ ച ശുക്രോപദേശേന രാക്ഷസസ്ത്വാമഥാഭ്യഗാത് .
നിദ്രാസക്തം ഹനിഷ്യാമി നാന്യഥാവസരസ്ത്വിതി 11.
അഥ വിപ്രോ വിദിത്വൈതദ്വസിഷ്ഠസ്ത്വദ്ധിതപ്രിയഃ .
സുപ്തം പ്രമത്തം കാകുത്സ്ഥം രക്ഷോ ഹംതി ന സംശയഃ 12.
ബ്രഹ്മാവാപ്തവരം തദ്ധി മയാ കാര്യം നിവാരണമ് .
ഇതി സംചിംത്യ വിപ്രർഷിഃ സേനാമാദായ നിർഗതഃ 13.
രക്ഷോ ഹംതുമശക്തസ്തു മൃത്യുഹീനം തതോ മുനിഃ .
സ്വയം ച രാക്ഷസോ ഭൂത്വാ വാക്യമാഹ മഹാമുനിഃ 14.
കിമർഥമാഗതോസീഹ വനം മുനിനിഷേവിതമ് .
സ ആഹ രാജാ രക്ഷോഘ്നസ്തമഹം ഹംതുമാഗതഃ 15.
മുനിരപ്യാഹ കിം തേന ജീവിതേന മൃതേന വാ .
ഭുക്ത്വാമിഷം മദീയം തു യുദ്ധം കൃത്വാ ജയം വ്രജ 16.
രാക്ഷസ ഉവാച-
കഥം ത്വം രാക്ഷസോ മഹ്യം ഭക്ഷണായ ഭവിഷ്യസി .
വസിഷ്ഠോഽപ്യഥ മാനുഷ്യമാസ്ഥായ വിയതി സ്ഥിതഃ 17.
നിഷ്ഠീവ്യ മസ്തകേ തസ്യ മുഷ്ടിനാ തമതാഡയത് .
താഡിതോ രാക്ഷസസ്തേന വ്യദ്രാവയദൃഷിശ്ച തമ് 18.
പലായമാനാവന്യോന്യം ജലധിം തു ഗതാവുഭൗ .
തത്രസ്ഥേന ഗ്രഹേണാസൗ ഗൃഹീതോ രാക്ഷസസ്തദാ 19.
മുനിഃ പുനരയോധ്യായാം പൂർവവത്സമതിഷ്ഠത .

ശംഭുരുവാച-

തസ്മാത്സ്വാഭിമതം കുര്യാത്പുരാണജ്ഞോ വിമത്സരഃ 20.

ശ്രവണസ്യ വിധാനം ച കഥയാമി ശുഭം ശൃണു .

ശുക്ലപക്ഷേ ദിനേ ശുദ്ധേ വാരനക്ഷത്രയോഗതഃ 21.

കരണേ ചാപി ലഗ്നേ ച ഗ്രഹതാരാബലാന്വിതേ .

അമൂഢേന ഗ്രഹേ ബാലേ ന ച വൃദ്ധൗ ഗുരൗസ്ഥിതേ 22.

ന കൃഷ്ണപക്ഷേ ഗ്രഹണേ ന ച നാസ്തികസംനിധൗ .

പൂർവോക്തലക്ഷണോപേതം പുരാണം ശൃണുയാദിതി 23.

ശുദ്ധഗേഹേഽഥവാ ശുദ്ധവേദികായാം മഠേ വാ .

നദീതീരേ ദേവഗേഹേ സഭാമംഡപ ഏവ ച 24.

രഥ്യാ മഠേ വാ രമ്യേ പുണ്യശാലാസു രാഘവ .

സ്വയം നമസ്യ വിപ്രേംദ്രാൻപുരാണജ്ഞം വിശേഷതഃ 25.

ആസനം കല്പിതം കുർയ്യാദൂർധ്വം സർവവിശേഷിതമ് .

ഏഹി ധർമ്മാസനമിതി വക്തവ്യം സ്യാദനിഷ്ഠുരമ് 26.

പുരാണപ്രക്രമദിനേ യത്കാര്യം തദുദീരയേത് .

വ്യാഖ്യാതാരം പുരാണസ്യ വസ്ത്രാദ്യൈഃ പരിപൂജയേത് 27.

ശുഭാനി ദത്വാ വസ്ത്രാണി സൂക്ഷ്മാണി ച നവാനി ച .

കരകംഠവിഭൂഷാദി പാത്രമാസനമേവ ച 28.

ഗംധപുഷ്പാക്ഷതൈഃ പൂജ്യ താംബൂലം വിനിവേദ്യ ച .

ശുക്ലാംബരധരം വിഷ്ണും ശശിവർണം ചതുർഭുജമ് 29.

പ്രസന്നവദനം ധ്യായേത്സർവവിഘ്നോപശാംതയേ .

സഭാസദശ്ച സംപൂജ്യ ഗണേശം പ്രാർഥയേത്തതഃ 30.

ഓംനമേത്യാദി മംത്രേണ പൂജനം ഭാരതീ നുതിഃ .

പ്രാതഃകാലേ പുരാണസ്യ പ്രക്രമം പ്രാരഭേദിതി 31.

ഉപക്രമദിനേ രാമ ത്രിപംചദശ വാ ശുഭാഃ .

ശ്ലോകാ ദ്വിതീയേ ദിവസേ തതോ ദ്വിഗുണിതാഃ ശുഭാഃ 32.

തൃതീയേ ദിവസേ രാമ തതശ്ചാധികമിഷ്യതേ .

ദിനാനാമവ്യവച്ഛേദാദ്വ്യാഖ്യാനം ശ്രവണം തഥാ 33.

വ്യവസ്ഥിതിര്യദാ ജാതാ തദാ പൗരാണികം ഗുരുമ് .

താംബൂലാദിപ്രദായാഥ പരേദ്യുഃ ശൃണുയാദപി 34.

പുരാണമേവം ശ്രോതവ്യം ദൈനംദിനമിതി ശ്രുതിഃ .

വ്രതരൂപേണ യഃ കശ്ചിത്പുരാണം ശൃണുയാന്നരഃ 35.

യദൈവം തത്പുരാണം തു തത്ര യാതി ന സംശയഃ .

പുരാണം ശ്രോതുകാമേന ശ്ലോകശ്ചൈകോപി ചേച്ഛ്രുതഃ 36.

തദ്ദിനേ തു കൃതം പാപം നാശയേത്തു ന സംശയഃ 37.

ഏവം പുരാണം ശൃണുയാച്ച യസ്തു സ ബ്രഹ്മഹത്യാകൃതപാപബംധാത് .

സുരാപീതിഃ സ്വർണഹരശ്ച രാമ ഗുർവംഗനാഗശ്ച വിമുക്തിമേതി 38.

പാപാനി ചാന്യാനി കൃതാനി പുംഭിഃ സർവാണി നശ്യംതി പുരാകൃതാനി .

ഇഹാപി യാന്യബ്ദശതാർജിതാനി ശ്രോതുർവിനശ്യംതി തഥാ ച വക്തുഃ 39.

കലൗ സമസ്തവിപ്രാണാം സർവജ്ഞത്വം ന വിദ്യതേ .

വിഗുണാപി തതോ വ്യാഖ്യാ ഫലദാ ദാനകർമവത് 40.

പുരാണാനാമഭിപ്രായം വ്യാസോ വേദ ന ചാപരഃ .

അഹം വേദ്മി വിശേഷേണ വ്യാസാദപി വിധേരപി 41.

ന സ്വാധ്യായസ്തപോ വാപി ന മംത്രോ ന ജുഹോതയഃ .

ഫലംതി ന തഥാ തിഷ്യേ പുരാണശ്രവണം യഥാ 42.

ഏകൈകശ്രവണാദേവ പാതകം മഹദേവ തു .

നാശമാപ്നോത്യസംദേഹഃ ശ്രീശൈലേ വർതനാദിവ 43.

അതോ ഗുരുഃ പുരാണജ്ഞഃ ശ്രോതൃവംദ്യോഽഘനാശനഃ .

ന തസ്മാദധികഃ കശ്ചിദ്ഗുരുരസ്തി ഗതിപ്രദഃ 44.

മംത്രേഷു ഗുരവോ യേ ച വേദശാസ്ത്രേഷു യേ മതാഃ .

നേശതേ സർവവിജ്ഞാനം ദാതും തസ്മാന്ന ബോധകാഃ 45.

പിശാചാഃ പ്രായശോ രാമ ബ്രഹ്മരാക്ഷസനാമിനഃ .

വേദമംത്രസ്യ വേത്താരോ ദൃശ്യംതേ ന പുരാണവിത് 46.

പുരാണവിമുഖോ നൈവ സർവഃ സർവം ഹി പശ്യതി .

പുരാണജ്ഞോ ഹി തസ്തസ്മാത്പാപനാശകരഃ പ്രഭുഃ 47.

തത്പൂജാ സർവപൂജാ സ്യാത്സർവദ്രോഹോഽസ്യ പീഡനമ് .

യഥാ സമസ്തദാനാനാം വിദ്യാദാനം പ്രശസ്യതേ 48.

പൗരാണികസ്തഥാ ധന്യസ്തത്ര ദാനം മഹത്ഫലമ് .

രാമ ഉവാച-.

കിം വാ പൗരാണികേ ദേയം കിയത്കീദൃശമേവ ച 49.

പുരാണം കീദൃശം വർജ്യം വർജ്യഃ കീദൃക്പുരാണവിത് .

ശംഭുരുവാച-

ഷഡ്രസാനന്നപാനാനി സ്നേഹദ്രവ്യാണി യാനി ച 50.

ഗൃഹം സോപസ്കരം രാമ പുരാണജ്ഞായ ദാപയേത് .

പര്യാപ്താന്യേവ സർവാണി അധികാനി ഫലാധികാത് 51.

ദദ്യാദ്ദ്രവ്യമതോ ഭൂയഃ സചൈലം ശോഭിതം മൃദു .

ഭൂഷണാനി യഥാർഹാണി സ്വശക്ത്യാ പ്രതിപാദയേത് 52.

ഗംധപുഷ്പം പ്രതിദിനം കേവലം ഗംധമേവ ച .

കേവലം ച തഥാ പുഷ്പം ഫലകാലേ ഫലാന്യപി 53.

താംബൂലം ച തഥാ ദദ്യാന്നമസ്കുര്യാച്ച ഭക്തിതഃ .

പുരാണസ്യ സമാപ്തൗ തു ദദ്യാദ്ദാനാദികം തഥാ 54.

അധികം തു തഥാ ദേയം ഭൂഹിരണ്യാദികം നൃപ .

ന ച തൂഷ്ണീമുപക്രമ്യ ശ്രോതുമർഹതി കശ്ചന 55.

സഭാസദ്ഭിഃ കൃതാ ചൈവ യാ പൂജൈകേന വാ കൃതാ .

ദേവസ്ഥാനേ യഥാശക്തി സർവൈഃ പൂജനമിഷ്യതേ 56.

തീർഥേപി ച യഥാ രാമ പുണ്യേഷ്വായതനേഷു ച .

സ്വശക്ത്യാ പൂജനം കുര്യാത്പുരാണജ്ഞായ രാഘവ 57.

ശ്രോതുസ്തു ലക്ഷണം പൂർവം മയോക്തം തു ഭവേന്നൃപ .

പൗരാണികസ്യ സർവസ്യ ലക്ഷണം കഥയാമി തേ 58.

കുലഹീനോ മഹാവ്യാധിർമഹാപാപീ തിരസ്കൃതഃ .

ശൗചാചാരവിഹീനശ്ച വേദസ്മൃതിവിവർജിതഃ 59.

അന്യദേവഃ പൂതിവചോ വ്യംഗശ്ചാപ്യധികാംഗവാൻ .

പരപൂർവാപതിഃ സ്തേനഃ പ്രാണിഹംതാ നിരാകൃതിഃ 60.

അഥ വർജ്യം പുരാണം തേ കഥയാമി നൃപോത്തമ .

പൂർവജ്ഞൈരുച്യമാനം ച യത്പ്രോക്തം മുനിഭിഃ പരൈഃ 61.

വ്യാസാദയോ മുനിവരാ യത്പ്രോചുസ്തദുദീരയേത് .

പുരാണസ്ഥം പഠേദ്ഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യായേത വിചാരയൻ 62.

യയാ കയാപി വാ രാമ ഭാഷയാദേശഭാഷതഃ .

ന ദേശഭാഷാ രചിതം ഗ്രംഥം ശ്രുത്വാ ഫലം ലഭേത് 63.

വ്യാഖ്യാ യാ കാപി കാകുത്സ്ഥ പുരാണസ്യ ഹിതാ ഹി സാ .

തസ്മാത്ത്വം ദേവയാചസ്വ വ്യാഖ്യാസ്യേ യത്പുരാണകമ് 64.

ശംഭുരുവാച-

ഏവം പൗരാണികേനോക്തം ശ്രുതവാനപി ഗൗതമഃ .

സ്വയം വസ്ത്രത്രയം പ്രാദാദ്ബ്രാഹ്മണായ മഹാത്മനേ 65.

കൗർമം പുരാണം പ്രഥമം ശ്രുതവാനിതി നഃ ശ്രുതമ് .

ദത്തവാൻസ്വർണമധികം വസ്ത്രാണി ച ശുഭാനി ച 66.

അഥ ലൈംഗം ച ശുശ്രാവ വൈഷ്ണവം വാമനം തഥാ .

പാദ്മം ച ഗാരുഡം ചൈവ സൗരം ബ്രാഹ്മമഥൈവ ച 67.

ഏവമഷ്ട സ ശുശ്രാവ പുരാണാനി സ ഗൗതമഃ .

അഥ രാമായണം ചൈവ കൗർമമേവ പുനശ്ച സഃ 68.

ശിവനാരായണേത്യേവം ജപം ചക്രേ സദൈവ ഹി .

അവാപ നിധനം ചാപി സ ഗതോ ബ്രഹ്മണഃ പദമ് 69.

ബ്രഹ്മാ സംപൂജ്യ തം വിപ്രം വിഷ്ണുലോകമഥാഗമത് .

വിഷ്ണുനാ പൂജിതഃ സോഽഥ ജഗാമ ശിവമംദിരമ് 70.

സർവേഷാമേവ വംദ്യോऽസൗ ഗൗതമോ മുനിസത്തമഃ .
ഭാരതശ്രവണേ ചാപി നിയമാ യേ മയേരിതാഃ 71.
പുരാ വ്യാസേന മുനിനാ ത്രിവർഷാദ്യത്കൃതം ശുഭമ് .
ശ്രവണാത്തസ്യ കൃത്സ്നസ്യ വ്യാകർതാ ഭാരതസ്യ യഃ 72.
ന കിംചിത്പ്രണമേദ്വിപ്രം മുക്ത്വാ യോഗിനമുത്തമമ് .
സർവേഷാമേവ വംദ്യോസൗ ഭാരതം വ്യാകരോതി യഃ 73.
യോ മഹാഭാരതം നിത്യം വ്യാഖ്യാസ്യതി പഠേച്ച വാ .
സ സർവേഭ്യോധികോ വിപ്രസ്താരയേച്ചൈവ മാനവാൻ 74.
വ്യാകരോതി ച പർവൈകം സർവാണി കതിചിത്തു വാ .
സർവപാപവിനിർമുക്തോ ഹവ്യേ കവ്യേ വിശിഷ്യതേ 75.
തമേവ പ്രണമേദ്വിപ്രം തമേവാർഹം ച പൂജയേത് .
തമേവ ഭോജയേന്നിത്യം സർവം തസ്മൈ നിവേദയേത് 76.
തസ്യ പൂജാവിധിഃ പ്രോക്തോ വ്യാഖ്യാനസമയേ ദ്വിജഃ .
പ്രതിപൂജ്യോऽഥ വസ്ത്രാദ്യൈഃ പൂജയേദ്വിധിമാർഗതഃ 77.
ആദിപർവസമാപ്തൗ ച സൂക്ഷ്മവസ്ത്രത്രയം ദദേത് .
സുവർണം ച യഥാശക്തി സഭാപർവണി വാസസീ 78.
ആനുശാസനികാരണ്യസ്വർഗാരോഹേഷു പർവസു .
ആദിപർവണി പൂജാ യാ സാ പൂജാ നൃപപുംഗവ 79.
കർണാശ്വമേധവൈരാടശല്യദ്രോണേഷു പർവസു .
സൂക്ഷ്മവസ്ത്രത്രയം ശുദ്ധം നിഷ്കദ്വയമഥാപി വാ 80.
ക്ഷുദ്രപർവസ്വഥാന്യേഷു നിഷ്കാവഥ സമാനയേത് .
ഹരിവംശേ സനിഷ്കം തു വസ്ത്രത്രിതയമേവ തു 81.
ഭാരതസ്യാഖിലസ്യൈവ സമാപ്തൗ ക്ഷേത്രദോ ഭവേത് .
രാമായണസ്യ ശ്രവണേ കാംഡേകാംഡേ പ്രപൂജയേത് 82.
ക്ഷേത്രം പര്യാപ്തമഥവാ സുവർണമപി ദാപയേത് .
വ്യാഖ്യാതുർഗുരുവാക്യസ്യ സർവകല്മഷനാശനഃ 83.

അർഥോധർമ്മശ്ച കാമശ്ച മോക്ഷശ്ച നൃപസത്തമ .
വ്യാഖ്യാശ്രവണതഃ സർവേ സിദ്ധയംതി ച സുബുദ്ധയഃ 84.
ബ്രഹ്മഹത്യാദിപാപാനാം സർവേഷാമപി നാശനമ് .
ഏകേന ശ്രവണേനാസ്യ കിം നരൈർന ശ്രുതം ഭുവി 85.
യാനവസുസുവർണാദ്യൈർനിത്യമേനം പ്രപൂജയേത് .
വ്യാഖ്യാതാരം യതഃ പാപസംദോഹസ്യ വിനാശനമ് 86.
അന്യാന്യപി പുരാണാനി മുനിപ്രോക്താനി താന്യപി .
ശ്രോതൃണാം പാപനാശായ വക്തുശ്ചാപി വിശേഷതഃ 87.
യശ്ച സർവപുരാണാനി ഷട്ത്രിംശത്തു പ്രകീർതയേത് .
ശൃണോതി വാ ന തസ്യാസ്തി ചിത്തച്ഛേദഃ കദാചന 88.
ബ്രാഹ്മം പുരാണം പ്രഥമം ദ്വിതീയം പാദ്മമുച്യതേ .
തൃതീയം വൈഷ്ണവം ചൈവ ചതുർഥം ശൈവമുച്യതേ 89.
അഥ ഭാഗവതം പ്രോക്തം പംചമം ഷഷ്ഠമുച്യതേ .
ഭവിഷ്യം നാരദീയം ച സപ്തമം പരികീർതിതമ് 90.
മാർകംഡേയമിതി പ്രോക്തമഷ്ടമം നവമം തഥാ .
ആഗ്നേയം ബ്രഹ്മവൈവർതം ദശമം പരികീർതിതമ് 91.
ലൈംഗം ച വാമനം ചൈവ സ്കാംദം മാത്സ്യമഥൈവ ച .
കൗർമം വാരാഹമുദിതം ഗാരുഡം വാഥ കീർതിതമ് 92.
ബ്രഹ്മാംഡമിത്യഷ്ടാദശപുരാണാനി വിദുർബുധാഃ .
തഥാ ചോപപുരാണാനി കഥയിഷ്യാമ്യതഃ പരമ് 93.
ആദ്യം സനത്കുമാരാഖ്യം നാരസിംഹമതഃ പരമ് .
തൃതീയമാംഡമുദ്ദിഷ്ടം ദൗർവാസസമഥൈവ ച 94.
നാരദീയമഥാന്യം ച കാപിലം മാനവം തഥാ .
തദ്വദൗശനസ പ്രോക്തം ബ്രഹ്മാംഡം ച തതഃ പരമ് 95.
വാരുണം കാലികാഹ്വാനം മാഹേശം സാംബമേവ ച .
സൗരം പാരാശരം ചൈവ മാരീചം ഭാർഗവാഹ്വയമ് 96.

കൗമാരം ച പുരാണാനി കീർതിതാന്യഷ്ട വൈ ദശ .

അഷ്ടാദശപുരാണാനാം വ്യാകർതാ തു ഭവേന്മനുഃ 97.

ഇതി ശ്രീപദ്മപുരാണേ പാതാലഖംഡേ ശിവരാഘവസംവാദേ പുരാണമാഹാത്മ്യകഥനംനാമ പംചദശോത്തരശതതമോഽധ്യായഃ 115.